

עלייה

דופקים

את הלבנים

איזה אורחים, במדינת ישראל, הם כשי רים ומשתייכים לסוג א' - ואיזה לסוג ב', שאותם מותר לדפוק?

הביטוי דופקים את השחורים הצביע עד היום על התשובה לכך: הישראלי הממוצע - האשכנזי כספרדי כאחד - האמין שה שחורים הם הדופקים בארץ.

עתה מתברר שגם את הלבנים אפשר לדפוק.

המדובר בלבנים כשרים, עולים חדשים מארצות-הברית, לכאורה סוג א', מכל בחינה - מלבד אחת: דתם שונה מהיהדות המסורתית. בגלל זה רודפים אותם מוסדות מדינת-ישראל, מציקים להם, מתייחסים

הם הקימו לעצמם ישוב בלב הערבה, מספר קילומטרים מדרום-מערב לעין-יהב. הקימו במקום אוהלים ולאחר מכן בנו בית זאבנים לא כסותות שנמצאו ביטח. כשביקשו לקדוח באר מים על חשבונם הפרטי, נתקלו בקשיים שונים. הם חיים ב מקום בשלושה אהלים ובית אבן, ללא כל תנאי סניטציה או חשמל, ואינם הנגים מהקלות כלשהן הניתנות לעולים ולמתיישרים בערבה.

כעבור זמן הקל עליהם ביומנתו אלוף פיקוד הדרום לשעבר, ישעיהו גביש, אשר התיר להם להתגורר באחד המתנות ה צבאיים באזור, ולהינות מחשמל ומים. כי כל זאת אין הם נהנים מטיעו של זשורני הממשלה.

המחנה בו הם מתגוררים מכיל מספר בנינים קטנים, ישנים, סדוקים וחסרי סי דורים סניטריים. נכנה שם בית-שימוש כדוגמת בית-שימוש שדה צבאי (בור כי

כד תושבי עיר אובות היהודים המאמינים בישו -

אדמה המכוסה בלוח עץ עם מושב מאור (תר). עומדת לרשותם מקלחת יחידה (ה) מחוממת בסולר, שאינה מספיקה לצורכי המקום שגדל בינתיים באוכלוסייתו, בעיקר בתניקות וילדים. גם הבנינים הנמצאים ב מחנה אינם מספיקים, ומצוי שם זוג נשוי המתגורר באוהל. הגברים עובדים בעבודות חזק; המשק אינו מתפתח מחוסר אמצעים וייעוץ. לא פעם בשעת צרה ומצוקה דאג האלוף גביש למשלוח מזון, להצילים. ציד מכשפות. מאז הקימו את עיר אובות, נרדפים העולים החדשים ללא הרף. אנשי הסביבה בעין-החברה ובעין-יהב והי

אליהם בצורה חזירית - במגמה ברורה לסלקם בהארץ. האלוף הציל. לפני כשלוש שנים הוקם בערבה מושב עיר אובות. המתיישבים, שהגיעו לישראל מארצות-הברית, הם בני כת יהודית שהוקמה במיאמי; בתוספת לאמונתם היהודית הרגילה, הם מאמינים גם בבואו הקרוב של ישו שגולד ומת כיהודי - ללא קבלת עיקרי יצירות, שנוצרה לטענתם אחרי מותו.

כני קבוצה זו הגיעו לישראל, קיבלו אורחות ישראלית ובתעודת-הזהות שלהם בפריט לאום נרשמה המילה יהודי.

בית-הספר - לדור שני של נרדפים

זוכ וג'ואן מתחתנים בעיר אובות - מדור ראשון של נרדפים -

שגט עיר אובות

— חיפשו עתיד בערבה

מועצה האזורית תמר מנסים להכשילם כי כל האפשר. אנשי עין-החברה סגרו להם את המים לפני שנה, משך שלושה שבועות, בחודשי יוני הלוהטים. המתיישבים חוששים שדבר זה יקרה להם גם השנה. בעין-יהב, שם למדו ילדי המשפחות של עיר אובות עד שנת-הלימודים שעברה, הם חשו הפליה מכוונת נגדם. עד כדי כך שי הורי הילדים נאלצו להוציאם משם, והשנה הקימו בית-ספר ארעי משלהם במקום. המועצה האזורית תמר סירבה בכל תור קף לספק לאנשי עיר אובות ציוד עורה ראשונה לשעת חירום, בטענה שהם אינם התיישבות מוכרת בהתאם לחוק. מרפאת קופת-חולים הקרובה, במשק חצבה, אינה מוכנה לטפל בהם. כשהם חולים - חייבות האמהות לחפש טרמפ כדי להגיע ל- באר-שבע. אף קרה שילדת היתה זקוקה לאמבולנס של חצבה - ושילמה 270 ל"י

ממתי גולדמן כבר אחראי לבטחון מדינת ישראל יותר מאלוף גביש? שאל אחד המתיישבים.

שר החקלאות, חיים גבתי, בכיקורו בחל צופר לפני זמן מה, אמר: "אינני רוצה להיות מעורב בענייניכם ובעציותכם, עליהם ידוע לי היטב. אינני מעוניין לתת לכם עזרה כל שהיא."

תעמולה פראית ואכזרית. בשיחה עם כתב העולם הזה בעיר אובות סיפר שמחה פרלמוטר, מראשי המתיישבים, שהוא ואנשיו השקיעו עד כה כ-35 אלף דולר במפעלים - וזה לא כולל את דמי הנסיעה של כ-6,000 דולר, אותם שילמו עבור עלייתם ארצה. לא רק שלא קיבלו כל עזרה, לא כספית ולא מוסרית, אלא שמוסדות המדינה מסרבים להכיר בהם כי עולים, וקיימת נגדם תעמולה פראית ואכזרית.

אף מוסד לא הודיע רשמית או בלתי רשמית שאנו נחשבים ללא יהודים. לי עומת זאת כל המוסדות איתם אנו באים במגע דוחים אותנו ובתירוץ פשוט וחד משמעי - שענייננו בטיפול ושנחנו נקבל תשובה בהתאם. לתשובות אלו אנו מחכים קרוב לארבע שנים.

"אנחנו מיסיונרים". נכון שאנחנו מיסיונרים ומשוערים לומר אחד בלבד, ממשך פרלמוטר בלהט. וזאת: הבאת יהודים למדינת-ישראל. בכוחנו להביא עד 200 משפחות - כתנאי שנקבל את אותה עזרה שמקבלת כל התיישבות חדשה.

לוא היו לנו אמצעים כספיים - היינו פונים לבג"צ, בכדי לדרוש צו על תנאי נגד הסוכנות היהודית, משרד הפנים, משרד החקלאות והמועצה האזורית תמר, שיסבירו את הפליה ואת אי-מתן זכויות שוות ליהודים הקושרים את עתידם בעיר אובות.

שמחה פרלמוטר ושתי נשותיו מותר לפי ההלכה

לא יתכן דבר כזה, שעוזר שר החקלאות יכתוב לנו שהרכב הקבוצה מכינית כחאדם אינו יכול לשמש כבסיס לתקמת ישוב חקלאי ובתנאים המיוחדים לערבה.

"נכון - יש לי שתי נשים. אך זה לא מענייני של אף אחד, כי זה מותר לפי ההלכה. אלו שמנצלים לסיפורי השמצה את העובדה שאני חי עם שתי נשים יכו לי לים לבוא ולראות איך אנו חיים יחד. גם לתימנים ולמרוקאים היו שתי נשים - ואף אחד לא ראה בזאת פגם כל-כך גדול.

אף אדם לא הוכיח עד כה שאנשי עיר אובות אינם יהודים טובים או שהם עוסקים בעבודה מיסיונרית כלשהי. לעומת זאת ידוע במשקי הערבה שהם פועלים נאמנים וחרוצים. רובם אף אינם מחוסרי ברירה או יכולת למצוא לעצמם תעסוקה ועבודה בכל מקום אחר בארץ - או בחוץ לארץ. כמעט לכולם השכלה אקדמית. מה יש, אסור להיות ולחשוב אחרת משחושב הרוב במדינת ישראל? מתמרמר פרלמוטר. בכלל, הדתיים האורתודוקסים אינם הרוב הקובע. החילונים הם הרוב המוחלט כאן.

אולי - אבל כפי שמוכיח החוק מיהו יהודי, מצליח המיעוט הדתי-האורתודוקסי להשתלט על הרוב החילוני.